

INDHOLD

Forside

Konkurrencer

Artikler

Nyheder

Billedserier

Fokuserier

Kunstguide

LIVE

DEBAT & KRITIK

Debatten

Anmeldelser

SERVICE

Kontakt

Annoncering

Om redaktionen

Om kunsten.nu

Tilmeld RSS

NYHEDSBREV

Prøv nyhedsbrevet

Tilmeld dig det gratis nyhedsbrev og bliv opdateret om den aktuelle kunst.

Plus meget mere!

Læs mere

FOKUS

Art Weekend
Aarhus 2014

kunsten.nu/pressetour

Udstillingsview med værker af Iben Lilleris og Clara Starck, 2012. Foto: Rasmus Myrup.

[E](#) | [f](#) [t](#) [+](#) [Del](#) [Print](#)

Studerende fra kunstakademi udstiller i Kassel

14. aug. 2012 [Nyhed] Hvis man befinder sig i Kassel i denne uge, kan man udover årets dOCUMENTA udstilling se værker af seks kunstnere fra Det Fynske Kunstakademi.

AF IHJ

Seks kunstnere fra Det Fynske Kunstakademi udstiller for tiden i Kassel, hvor de hver har fået et værk med på udstillingsstedet Stellwerk.

Udstillingen giver et hint om hvor den enkelte kunstners praksis bevæger sig hen af. "Vi betragter udstillingen som en mulighed for at udstille i en af Europas helt store arenaer for moderne kunst, og ikke mindst en mulighed for at skabe et netværk mellem studerende fra Det Fynske Kunstakademi og Kunsthochschule Kassel", udtaler de seks kunstnere i fællesskab.

Udstillingen finder sted i Stellwerk im Kulturbahnhof, som er et udstillingsrum organiseret af studerende fra Kunsthochschule Kassel. Stellwerk-teamet ser udstillingsrummet som en platform for unge kunstnere, hvis arbejde endnu ikke er blevet set, eller kun sjældent. Udover det viser de også etablerede kunstnere. Stellwerk har konstant skiftende udstillinger og er placeret i et gammelt venteværelse på Kassels hovedbanegård.

Modtag vores gratis nyhedsbrev

Tilmeld

FAKTABOKS

Type: Udstilling

Medvirkende:
Stine Gro Petersen
Iben Lilleris
Clara Starck
Rasmus Myrup
Svend Bager
Levin Gjærns

Start: 10/08/2012

Slut: 19/08/2012

EKSTRA INFO

Stellwerk im Kulturbahnhof
Rainer-Dierichs-Platz 1
34117 Kassel

RELATEREDE LINKS

www.stellwerkprogramm.de

www.rasmusmyrup.com

www.clarastarck.com

LÆS OGSÅ

De tre danskere på Documenta

21. jun. 2012 [Nyhed] Dokumenta åbnede 9 juni. I år deltager tre danske kunstnere: Lea Porsager, Jakob Jakobsen og Tue Greenfort.
[Læs mere](#)

Thomas Millroth: Konstnärerna visar de apokalyptiska motbilderna

Publicerad 9 maj 2014 05.30 - Uppdaterad 9 maj 2014 11.04

TEXT: THOMAS MILLROTH

1: Jean-Philippe Antoine**2: Clara Black Starck. 1: Serpents, Martin Bryder Gallery, Lund, t o m 19/5.**

2: Before and after Ice Cream and Movie, Galleri 21, Malmö, t o m 25/5.

Prylar spelar en stor roll för människor som vill uttrycka sin personlighet. Men hos Clara Black Starck och Jean-Philippe Antoine är innehållet i föremålen undergång.

DELA AR

TWEET

+1

ANNONS:

HAN
av Lina K

musikko
I renover

premiä
ta Påga
ät hos f
www.m

ANNONS:

Nor

TAGGAR

> ICE CRE

> NARKISS

> CLARA E

Starck tar emot på Galleri 21 med en maskin som dräller äckliga platta blaffor på golvet. Med dess monotona surrande i öronen går jag in i rummet bredvid, där rätt all dagliga inredningsdetaljer ligger och väntar på att möbleras, hyllor, lampa, bordsskivor. Ett blivande hem? Men här och där står blasten från ananasfrukter som malplacerat blomsterpynt. Det känns som efter festen, allt är förbi. Vidare i utställningen går jag genom ett rum med svaga led-lampor för att nå längst in, där kopplade rör, maskiner, kablar, handskar vittnar om ett arbete – som kanske också är nerlagt.

I alla fall är förståelsen dold. Hennes installation är som en parallell betydelseproduktion, som har kollapsat. Kvar dröjer producerade föremål och ting, som ingen vill projicera sina begär på.

I Lund har Antoine målat dödsallar sedda underifrån, hämtade från en anatomibok han fångades av som ung. Bilderna är monsterlika, medvetet motbudande med ett slags raggarestetik.

Båda konstnärerna saboterar konsumismens spegelyta.

Antoine gör döden till objekt och gycklar med vårt arma samhälle, exemplifierat av den schweiziska självgodhet, som grundats på bankernas kapital. Det får en käftsmäll med ett ordvrängt gammaltestamentligt gudsord: "Je suisse celui qui suisse". På svenska ungefär, med en lika dålig vits: "Jag är den som tär".

Starck är mindre direkt, då hon bygger upp en struktur av förbindelser, som både ifrågasätter vår narcissistiska dragning till ting och binder oss vid dem i oöverskådliga, pågående sammanhang. Hon har gjort Narkissos till en perpetuum mobile.

Konstnärerna producerar en bild av social och existentiell tystnad. En motbild till driften att låta föremålen vittna om och förstärka vår personlighet och position.

Men motbildens estetik är inte förenklad för att den är ifrågasättande, snarare dystopisk och apokalyptisk, där vi själva får spela de apokalyptiska ryttarnas roll. Det är alltid kul, och här med stark poetisk kraft.

FÖLJ Vad är detta?

- KONSTRECENSIONER
- KONST & FORM
- KULTUR & NÖJEN

DELA ARTIKELN

- TWEETA
- DELA
- 3
- E-POSTA

ANDRA H

- 1 Vikingar
- 2 Blixtned: Bråvalla
- 3 Bron sk
- 4 Malena F och ska ' barnmor
- 5 Svältand

LÄSARPU

- 1 Spelarna VM
- 2 Fel i larn Skåne
- 3 Krav på l
- 4 Hälften h restaura
- 5 Politiker frukt
- 6 Centrum
- 7 Brand vi
- 8 "En butil
- 9 Petad stj
- 10 Palestir

ANNONS:
1000 kr i s
Bli kund hos l
kr i bonus i vi

MAGASIN

NEWS

ARTICLE

NYHEDSMAIL

NEWS

OM KOPENHAGEN

KONTAKT

27.09.2014 NEWS

Chris Black Black i [NY Nyhedsbureau](#) Art og Design (Kunst) i København, der er placeret på 1. et i KL-RYT (MAGASIN) SØBYs bygning.

Ærø byder på biennale af skulptur

Sommeren over kan man i Søby på Ærø opleve 41 skulpturer på havnen og i byen. Værkerne er skabt specifikt til denne udstilling af 20 tilre sende professionelle, yngre billedkunstnere, en lokal boende lokale billedkunstner, en håndfuld kunstakademistuderende fra Bergen, Wien, Malmø og Århus samt 16 kursister fra åreåret 2013/14.

Familiering er lørdag d. 31. maj kl. 14.00 på Søby Havn med taler af Borgmester Jørgen Otto Jørgensen, Ærs Kommune Museumsdirektør Sanna Kofod Olsen, Museet for Samtidskunst, Roskilde.

AF KOPENHAGEN

162 people like this. Be the first of your friends.

Det er altid en udfordring at skabe kunst - dialog med en bestemt kontekst, og man skal tænke sig særligt godt om, når man udsætter samtidkunst. - store over er forholdet til det offentlige rum, endvidere er i primært, hvor man får et mere selv forløb til fyrene rum. Man tænker træder og relationens havet, og kunst er ikke lige det da flere tænker mest over. Afgørelse er det en stor fordel at være en udstilling på i en øerby, for her bliver den set og diskuteret.

Og det er jo det kunstner handler om - også samtidkunst - at sætte følelser og tanker og fortællinger i værk.

Det er tredje gang der afvikles Sommerkunst Ærø-biennale i Søby på Ærø med deltagelse af professionelle kunstnere, kunststudierende og højskolekunstner. I 2013 deltog 28, i 2012 var der udstillingen til 42 deltagere og i år er udstillingen stærkt end regnende med 44 deltagere.

Udstillingen er støttet af Østera Kunstråds billedkunstvej, Ny Carlsbergfondet, samt lokal af Ærs Kommune, Ærs Reviervej 20 (BYG) Søby Søby

Et så stort projekt kan kun sættes i gang med solid lokal opbakning og er derfor etableret i samarbejde med Søby Erhvervsforening og Den Selvejende Institution Søby Havn.

På udstillingen deltager billedkunstnere

Jens Axel Beck, Anders Bonniessen, Lise Borup, Lone Desmentik, Ditte Ejerskov, Maria Finn, Søren Thilo Funder, Ole Hartvig, Nils Viga Hausken, Kasper Hesselbjerg, Jacob Jessen, Charlotte Bergmann Johansen, Heine K. Klausen, Rolf Nowotny, Tine Oksbjerg Jensen, Lea Porsager, Clara Black Starck, Morten Sekilde, Charlotte Thrane, Cecilia Westergaard, Kirstine Aarkrog

Kunststuderende

Thea Amalie Käsner, Asger Dybvad Larsen, Stephan Møller, Niels Palesen, Emil Skousen

Kursister fra årsholdet 2013/14

Anna Blume Stahn, August Valentin Schmidt, Benedicte Ayoe Ejning Ørnæs, Bibi Alberta Klentz Sørensen, Daniel Mølholt Bülow, David Haack Monberg, Ditte Marie Frost Clausen, Kimmie Kawachi, Kåre Leander Frang, Lasse Hieronymus Bo, Ludvik á Brekku, Masayuki Watanabe, Natalia Anna Ciepiel, Niels Christensen, Sara Nielsen Børde, Siska Katrine Jørgensen, Theis Madsen, Tue Link

Biennalen er kurateret af **Susan Hinnum, Ph.D.**, forstander på Kunstnæjskolen på Æra, uundværligt assisteret af billedkunstnere **Ole Hartvig, Lise Borup** og **Heine K. Klausen**.

Clara Black Starck: *LeftOvers/ Æra*, Arbejde på installation, der er placeret på 1. sal i XL-BYG MARSTAL-SØBYs trælejer.

INDHOLD

[Forside](#)
[Konkurrencer](#)
[Artikler](#)
[Nyheder](#)
[Billedserier](#)
[Fokuserier](#)
[Kunstudguide](#)
[LIVE](#)

DEBAT & KRITIK

[Debatten](#)
[Anmeldelser](#)

SERVICE

[Kontakt](#)
[Annoncering](#)
[Om redaktionen](#)
[Om kunsten.nu](#)
[Tilmeld RSS](#)

NYHEDSBREV

[Prøv nyhedsbrevet](#)

Tilmeld dig det gratis nyhedsbrev og bliv opdateret om den aktuelle kunst.

Plus meget mere!

[Læs mere](#)

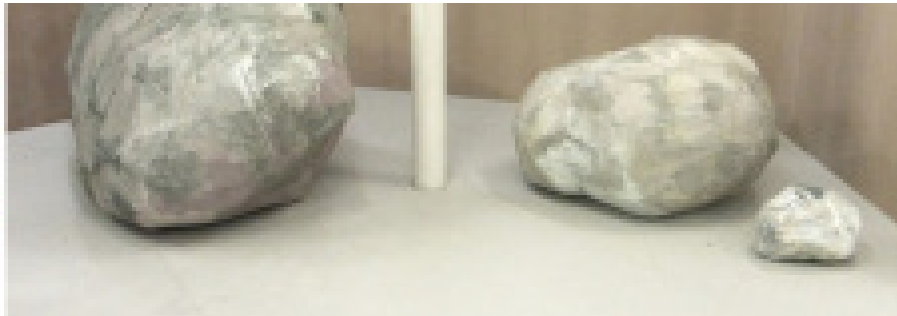
FOKUS

[Art Weekend Aarhus 2014](#)
[Kunsten nu præsenterer](#)
[Art Weekend Aarhus 15 -> 18 maj 2014](#)

Art Weekend Aarhus giver et dybere indblik i, hvad der sker bag linjerne på den aarhusianske kunstscene. 1 år er overskriften *The making*.

[Læs mere](#)

Flere fokuserier

[Det fynske Kunstakademi](#)
[Art Herning 2014](#)
[Roskilde Festival 2013](#)
[\[AWA\] Art Weekend Aarhus](#)
[N.Y.](#)
[Arven efter Fluxus](#)
[Copenhagen Art Festival 2012](#)
[Roskilde Festival 2013](#)

Clara Starck: Ice Cream and Movie. Foto: Ole Bak Jakobsen

Den store fortælling gemmer sig i den lille

9. jul. 2013 [Anmeldelse] **Afgangsbuderende fra Det Fynske Kunstakademi kredser om små, personlige undersøgelser, der har lyst til at se udover kunstudstillings-rummet, og som trods en problematisk udstillingsarkitektur folder sig ud som større fortællinger.**

Af Ole Bak Jakobsen

Der er energi og lyst til at møde verden på Det Fynske Kunstakademis afgangsausstilling i Kunsthallens Brøndts. Men først skal man lige overstå en lidt forføjlet udstillingsarkitektur.

Man træder ind i en bystruktur fremstillet af brune mdf-plader. Her er huse, trapper, smøger og en central plads.

Udstillingsarkitekturen mimer en by. MØs comme rum med electropop til venstre. Foto: Ole Bak Jakobsen

Det er egentlig ganske effektivt, og man kunne tænke, at det var en god idé til en fællesudstilling: Hver kunstner får sit hus/gallerirum til sit individuelle kunstværk, og det samlede antal huse udgør så byen - dvs. fællesudstillingen.

Men udstillingsarkitekturen fremstår her som en både bastant og tom kulisser set i forhold til de værker, den huser.

Med undtagelse af Clara Starcks og Niels Pugholms installatoriske aktiveringer af deres respektive rum, har dette kuld af kunstnere nemlig ikke den store interesse i hverken det traditionelle kunstobjekt eller det traditionelle kunstudstillingsrum.

Hvis vi sætter det lidt på spidsen udstiller de øvrige kunstnere to publikationer, et brev, en emailadresse og et par musiknumre og orienterer sig i det hele taget hinsides kunstens traditionelle rum. Man ser næppe disse kunstnere headhunted af gallerierne næste sæson, og en udstillingsarkitektur, der mimer små gallerirum, virker i den konkrete

Kunstens værdi?
 Art Flaming
 Kan kunsten kommunikere?
 Kina i kunsten
 KURS
 Art Fair Special
 Roskilde Festival 09
 KUNSTEN.NU guider til sommerens kunstoplysninger
 Kunstner i virkeligheden
 I værketødet
 Statens Kunstfond
 U-TURN
 Art Cph 2009
 Udstillingsrum for eksperimenter
 Politisk kunst
 Østeuropæisk kunst
 Machine-BALFF
 Street Art / Graffiti

dokumenterer det via kort, billeder, interviews og personlige beretninger om møder med immigranter, der sover i skoven, graffiti-maler, skovhytte-byggeri, blå og øl i området. Denne snævre, lokalt indstillede og dog arbitrære undersøgelse samler brikkene til en fortælling, som netop ikke begrænser sig til det lokale, men som handler om liv og potentialer på kanten af samfundets velordnede og kontrollerede zoner.

En østeuropæisk tegning

I samme ånd har Tom Kietz klippet et brev til en ven op i udstillingen. I brevet fortæller han om sine kollektiv-erfaringer i et besat/befriet hus. En gruppe mennesker er flyttet ind i et tomt hus som et eksperimentariske alternativ til traditionelle bo- og ejerskabsformer. Således må kollektivet samarbejde med andre brugere af det tomme hus, det være sig narkomaner, elskende eller tyrebander.

Østeuropæere har opholdt sig der - en af dem har tegnet på væggen, og denne tegning har Kietz overført til papir og hængt op i udstillingen. Ikke fordi det er en god tegning - kunstnerisk set - men fordi den er 'ærlig' og et vidnesbyrd fra en outsiderposition, Kietz føler sig forbundet med.

Tuk Bredsdorfs model til eget hus. Foto og kontakt navn for at høre nærmere. Foto: Ole Bak Jakobsen

Selvbyggeren

Den personlige bolig-situation er også afsrettet for Tuk Bredsdorf.

På et podiet står en lille model af skelettet til det kolonihavehus, kunstneren som glad amatør har kastet sig ud i at bygge.

Selve processen har Bredsdorf konverteret til sit afgangsprøje og opfordrer publikum til 1:1 møder med ham om de erfaringer, han har gjort sig (tag en snip med en emailadresse!).

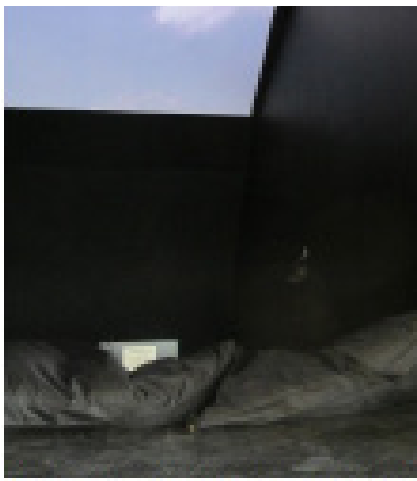
Erfaringerne har givet ham "en større forståelse af egen virkelighed på et åbent, praktisk og ugentligt niveau". Tuk Bredsdorf siger det i kataloget.

Skræbeligt tæt på det private

Man kan hævde, at disse meget

personlige projekter ligger skræbeligt nær noget, der er for privat.

Men de lever i kraft af, at kunstnerne tror på - ja, insisterer på - at der i disse idiosynkratiske fikseringer ligger kimen til et refleksivt niveau af større og mere almen karakter - et man rent faktisk kan finde noget væsentligt i små, nære eller oversete felter, hvis det blik, man kaster på det, er tilstrækkeligt åbent og nygenigt - hvad enten det så er i afbøgningen af et glamt stykke geograf, et tomt hus eller et amatørhusbyggeri.

Niels Pugholm: Emigrant. Installationsbillede.
Foto: Ole Bæk Jakobsen

Pugholm har fået fingre i sin mormors onkels beretning om, hvordan denne udvandrede til Amerika i 1920. Og nok er historien personlig og rækker tilbage i tiden, men den fortælles i Pugholms installation på dansk af en fortæller med tydelig udenlandsk accent, og rammer på den måde en større, nutidig indvandrer-debat.

I øvrigt er værket flot og poetisk installeret med en videoprojektion af drivende skyer på loftet. "Det kan godt være jeg rejser til et andet land, men skyerne er altid de samme", siger fortælleren. Det samme er emigranternes drøm om et bedre liv.

Objekter og musik fra et tomt rum

Clara Starck har også gjort noget ud af sit rum, hvor hun viser en installation med transportbånd, kabler og store papmache(?) objekter. Men aner, at Starck undersøger den maskinelle produktion i kontrast til de håndlavede objekter - det gør godt med noget fysik i udstillingen.

Clara Starck: Machine Dream and Movie of Installation. Foto: Ole Bæk Jakobsen

Karen Marie Ørstedes rum er derimod tomt for anden af den høje træppe - på nær højtalere hvorfra pop-electronicaen flyder ud - ikke bare i hendes hus - men i hele udstillings salen. Men Ørsted er vel også mere musiker og sanger og kendt indenfor den verden som MD - allerede med lille gennembrud og rosende international omtale på det store musiksite Pitchfork.

Konsensuskunst

Den fynske afgang er altså domineret af kunstnere, der eksperimenterer med kunstnerpositionen. Det er ikke mainstream - det er måske heller ikke hverken banebrydende eller tidsrende god kunst, men holdet repræsenterer en god portion friskhed og lyst til at udfordre kunstens konventioner.

Skulle de få lyst til at lave kunst, der er konsensus om - ja, så kan de bare slå op i Nenad Micevics afgangsværk: publikationen *Piece of the Show*. Her står det hele. Nøgetomt og i kunstkonkret dødelig - men absolut ikke uden kritisk undertone - er publikationen en brugerguide for kunstnere, hvor de statisk mest benyttede teorier, end og vendinger i samtidskunst kan forklares og listes. Blandt selv. Så forudsigelig og konsensuspræget er kunsten.

Sandheden er, at selv Det Fynske Kunstakademis udbryder-spiner sikkert snikket fanges ind af disse sit for vedtagne rammer. Tak for forøget alligevel.

Art Weekend Aarhus giver et dybere indblik i, hvad der sker bag linjerne på den aarhusianske kunstscene. I år er overskriften *The making*.

[Læs mere](#)

Flere fokuserier

Det fynske
Kunstakademi

Art Herning 2014

Roskilde Festival
2013

[AWA] Art Weekend
Aarhus

N.Y.

Arven efter Fluxus

Copenhagen Art
Festival 2012

Roskilde Festival
2012

Ugens klumme

Kunst, kollektivitet
og netværk

UDSYN

Vidvinkel

Ugens Kunstner

Art Copenhagen
2011

Roskilde Festival
2011

Bag om linjerne

Kunsten og det
offentlige rum

En ny nordisk
position?

ART Herning 2011

Mellem kunst og
design

Performativ kunst

PORT 2010

Art Fair Special 2010

Roskilde Festival
2010

Kunstens værdi?

Udstillingsarkitekturen mimer en by. Mø's tomme rum med electropep til venstre. Foto: Ole Bak Jakobsen

Det er egentlig ganske effektivt, og man kunne tænke, at det var en god idé til en fællesudstilling: Hver kunstner får sit hus/gallerirum til sit individuelle kunstværk, og det samlede antal huse udgør så byen - dvs. fællesudstillingen.

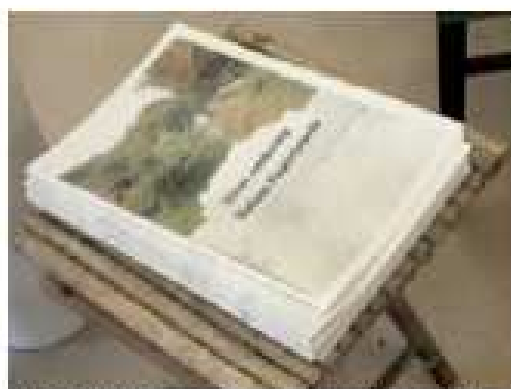
Men udstillingsarkitekturen fremstår her som en både bastant og tom kulisse set i forhold til de værker, den huser.

Med undtagelse af Clara Starcks og Niels Pugholms installatoriske aktiveringer af deres respektive rum, har dette kuld af kunstnere nemlig ikke den store interesse i hverken det traditionelle kunstobjekt eller det traditionelle kunstudstillingsrum.

Hvis vi sætter det lidt på spidsen udstiller de øvrige kunstnere to publikationer, et brev, en emailadresse og et par musiknumre og orienterer sig i det hele taget hinsides kunstens traditionelle rum. Man ser næppe disse kunstnere headhunted af gallerierne næste sæson, og en udstillingsarkitektur, der mimer små gallerirum, virker i den konkrete sammenhæng ikke særlig velvalgt. I værste fald lægger den unødigt beslag på opmærksomheden for den er meget markant.

Interesse for verden

Så til sagen! Flere af kunstnerne er altså mere interesserede i verden udenfor end indenfor kunsten, og som arbejdsmetode har de valgt at se ganske nøje og insisterende på et hjørne af denne verden. De benytter et blik, som umiddelbart forekommer nærsynet - og så alligevel så langt fra. For blikket er nysgerrigt, kritisk og søgende efter alternativer til alskens konventioner og begrænsninger og rummer i sig potentialet for større udsyn.

Kristian B. Johansson: *Livet omkring Dalum Papirfabrik*

Tom Kletz: decalje fra kalkeret tegning af osteuropæer. Foto: Ole Bak Jakobsen

Dalum Papirfabrik

Tag for eksempel Kristian B. Johansen, som i årevis har besøgt området omkring den nu lukkede Dalum Papirfabrik. Han dimenterer med en avisudgivelse, der beskæftiger sig med dette 'ikke-sted', som trods dets mangel på åbenlys funktion alligevel bliver flittigt brugt. Johansen dokumenterer det via kort, billeder, interviews og personlige beretninger om møder med immigranter, der sover i skoven, grafittimalen, skovhytte-